

τὸν λεύκασπιν Ἀπιόθεν
φῶτα βάντα πανσαγία
φυγάδα πρόδρομον ὄξυτέρῳ
κινήσασα χαλινῶ.

(σύστημα α΄.)

ὄν ἐφ' ἀμετέρα γὰ Πολυνείκης
ἀρθεῖς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων,
ὄξέα κλάζων
αἰετὸς εἰς γὰν ὑπερέπτα,

110

V. 106. Schol.: λεύκασπιν· καὶ Εὐριπίδης (Phoen. 1099) λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατόν. Adde Aesch. Spt. c. Th. 89 sq. ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐτρεπής. Est autem ὁ λεύκασπις φῶς totus Argivorum exercitus. Cfr. Krueg. I § 44, 1, 2. — Ceterum Ἀπιόθεν H. K. Ahrensius scripsit pro vulgato Ἀργόθεν cl. O. C. 1303 γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας πρῶτοι καλοῦνται. Defectum syllabae alii aliter explendum putarunt; Brunekius ἐξ Ἀργόθεν, Erfurdtius ἀπ' Ἀργόθεν, Hermannus Ἀργόθεν ἐκ coniecit. Metrum requisiverit ultimam vocabuli λεύκασπιν producendam, ut Ἀργόθεν fortasse ex interpretatione locutionis γὰς Πέλοπος repetendum sit (τὸν λεύκασπιν γὰς Πέλοπος = πευνάενθ' Ἡφαιστον ἐλεῖν).

V. 107. Schol.: πανσαγία, σὺν πανοπλία.

V. 108 sq. φυγάδα — χαλινῶ] 'postquam fecisti, ut praecipiti cursu aufugeret celerius arreptis habenis'. Nam ὄξυτέρῳ χαλινῶ sic dictum videtur, ut habenis tributum sit quod cursui sive fugae tribuendum erat. Comparativo autem illo hoc videtur significari, sole orto celerius quam noctu fugere coepisse. Tum coniunctis adiectivis φυγάδα πρόδρομον vide ad O. C. 1081, de πρόδρομος confer Aesch. Spt. c. Th. 80 ῥεῖ πολὺς ὁδε λεῶς πρόδρομος ἵπποτας, 211 ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρχαῖα βρέτη. — Porro φυγάδα πρ. κινήσασα ex usu tragicorum dictum pro φυγάδα πρ. ποιήσασα. Cf. Advers. in Soph. Philoct. p. 52. Postremo

dies quod dicitur fugasse Argivos, de eo confert Neuius El. 179. Ai. 131. 646. 714. O. R. 438. O. C. 1215.

V. 110 sq. Ex coniectura Scaligeri scribitur a multis ὄς .. Πολυνείκους i. e. 'qui (scil. exercitus Argivorum) adversus civitatem nostram excitus propter iurgia ambigua Polynicis'. At licet exploratum non sit, num semper anapaestos melicis partibus intermixtos responsio antistrophica continuerit, tamen hic ipsa vocabula sono similia eodem loco posita ὑπερέπτα — ὑπερόπτας (v. 113, 130) aequalitatem systematum ostendunt. Cum autem haec aequalitas turbata per se lacunam prodat, nullo modo licet vestigia huius lacunae in libris relicta delere. Itaque verbum intercidit unde accusativus ὄν aptus fuit et subiectum eius quae insequitur sententiae, quam non ad Polynicem, sed ad exercitum spectare apparet. Ex scholio ὄντινα στρατὸν Ἀργείων ἐξ ἀμφιλόγων νεικέων ἀρθεῖς ἤγαγεν [ὁ Πολυνείκης et ex sensu supplere licet: ὄν .. ἀμφιλόγων ἤγαγε· κείνος δ' ὄξέα κλάζων κτέ. — De locutione νεικέων ἀμφιλόγων confer Eur. Phoen. 500: ἀμφίλευτος ἔρις et de Πολυνείκους et νεικέων Valck. ad Phoen. 639.

V. 112. ὄξέα κλάζων] Confer Neuius Hom. Il. μ 125 τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο ὄξέα κεκληγῶτες. ο 88 βῆ δὲ διὰ προμάχων — ὄξέα κεκληγῶς et π 429 οἱ δ', ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχειλαί, πέτρον ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται.

V. 113. αἰετὸς — ὑπερέπτα]